

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27Csp/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117202398
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117202398.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: 1/ V. H., nar. XX.X.XXXX, bytom G., 2/ S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., o zaplatenie 14.867,40 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 14.541,49 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 13.500,- € od 22.5.2015 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 52,8%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 7.2.2017 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 14.867,40 € so zmluvným úrokom vo výške 8,99% ročne zo sumy 13.500,- € od 1.6.2015 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 14.811,34 € od 1.6.2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania z titulu nesplateného úveru.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX uzavrel ako veriteľ so žalovanými Zmluvu o úvere dňa 5.5.2014, v súlade s ktorou žalobca poskytol žalovaným medziúver 15.000,- €. Medziúver vyčerpali dňa 22.5.2014 sumou 1.848,01 € a 5.951,22 €, dňa 11.6.20147 sumou 7.020,77 € a dňa 22.5.2014 zaúčtovaním poplatku za spracovanie medziúveru 180,- €. Úver sa zaviazali splatiť po 130,25 € mesačne. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 8,99% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 112,38 € a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia sumu 17,87 €. Po pridelení cieľovej sumy sa zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75% ročne v splátkach po 130,25 €.

3. Žalovaní nesplácali úver riadne a včas. Listom zo dňa 28.4.2015 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok. Nakoľko omeškané splátky žalovaní nedoplatili, žalobca 21.5.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru, pričom dlžná suma pozostávala z istiny 1.500,- €, nesplatených úrokov za úver 1.041,49 €, nesplatených poplatkov vo výške 105,- € a z dlžnej sumy konta sporenia 164,85 €. Po zosplatení úveru zaplatili sumu 1.500,- €, ktorú žalobca započítal na istinu. Žalovaná suma 14.867,40 € pozostáva z istiny 13.500,- € a z nezaplatených dohodnutých úrokov za úver 1.041,49 € a poplatkov 105,- € ku dňu mimoriadnej splatnosti úveru a z dlžnej sumy konta sporenia 164,85 €. Ďalej sa domáha zaplatenia zmluvného úroku 8,99% ročný od zosplatenia 22.5.2015 do

31.5.2015 vo výške 34,73 € a úroku z omeškania 5,05% ročne od 22.5.2015 do 31.5.2015 vo výške 521,33 €.

4. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o úvere, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s obálkami, Poslednú výzvu na úhradu spolu s doručenkami, Oznámenie o odúčtovaní peňažných prostriedkov, Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, výpis z účtu zosplatneného medziúveru a stavebného sporenia.

5. Žalobca podaním zo dňa 27.10.2017 oznámil, že trvá na žalobe v celom rozsahu a to aj na uplatnených úrokoch po zosplatnení úveru. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 M Cdo 4/2012 a rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 10Co/128/2013 a 12Co/208/2015 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41Cob/403/2015 a 13Co/562/2015. Svoju argumentáciu ďalej doplnil podaním zo dňa 25.3.2019 po skoncentrovaní konania súdom podaním zo dňa 14.3.2019. Opätovne zdôvodnil uplatnený nárok na zmluvné úroky z nesplatenej istiny do zaplatenia a zdôvodnil uplatnenie úrokov z omeškania nielen z istiny ale i zo zmluvných úrokov.

6. Žalovaným bola žaloba doručená v zmysle § 116 Civilného sporového poriadku. K žalobe sa nevyjadrili.

7. Súd pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa písomne ospravedlnil a žalovaných, ktorí sa neospravedlnili. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi zo spisu a zistil tento skutkový stav veci.

8. Strany sporu dňa 5.5.2014 uzavreli Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX X XX, uzavrel ako veriteľ so žalovanými Zmluvu o úvere a medziúvere/spotrebiteľský na dobu určitú č. XXXXXXXX X XX vo výške 15.000,- € a stavebnom úvere č. XXXXXXXX X XX vo výške 8.857,44 €. V súlade so zmluvou poskytol žalovaným medziúver vo výške 15.000,- €, ktorý vyčerpali v celosti dňa 22.5.2014 sumou 1.848,01 € a 5.951,22 €, dňa 11.6.20147 sumou 7.020,77 € a dňa 22.5.2014 zúčtovaním poplatku za spracovanie medziúveru 180,- €. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 8,99% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 130,25 €, z toho na úroky 112,38 € a do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia sumu 17,87 €. Po pridelení cieľovej sumy sa zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,75% ročne v splátkach po 130,25 €.

9. Na konto sporenia okrem poplatku za uzatvorenie zmluvy 20,- € dňa 30.4.2014 žalovaní nezaplatili žiadnu čiastku a na medziúver zaplatili len sumu 270,- € dňa 18.9.2014. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver nesplácali riadne a včas od počiatku. Listom zo dňa 28.4.2015 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom ich zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaní výzvu prevzali dňa 4.5.2015. Omeškané splátky nezaplatili a žalobca dňa 21.5.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalovaní oznámenie prevzali 29.5.2015. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zaúčtoval z účtu stavebného sporenia poplatky 164,85 €, ktoré pozostávali z 15x poplatok 0,99 € za vedenie účtu a 10x poplatok po 15,- € za upomienky a individuálne riešenie omeškaných splátok. Z výpisu zo zosplatneného medziúveru súd zistil, že okrem úrokov 1.041,49 € sa dlžná suma ku dňu mimoriadnej splatnosti skladá aj z upomienok 7x 15,- €. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti žalovaní zaplatili v žalobcom bližšie nešpecifikovanom dni sumu 1.500,- €, ktorú započítal na istinu.

10. V konaní sa žalobca domáha zaplatenia istiny 13.500,- €, nezaplatených úrokov do zosplatnenia úveru 1.041,49 €, poplatkov za vedenie účtu stavebného sporenia 14,85 € (15x 0,99 €), poplatkov za upomienky spolu 255,- € (10x 15,- € + 7x 15,- €), úrokov po splatnosti 34,73 € a úrokov z omeškania po splatnosti 21,33 € oboje do 31.5.2015. Od 1.6.2015 sa domáha zaplatenia zmluvného úroku 8,99% ročne z nesplatenej istiny 13.500,- € a úrokov z omeškania 5,05% ročne zo sumy 14.811,34 € (pravdepodobne z istiny 13.500,- €, úrokov do zosplatnenia 1.041,49 € a poplatkov 105,- € + 164,85 €).

11. V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 z.č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá

je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 OZ).

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Podľa ods. 2 Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá bola ku dňu 22.5.2015 vo výške 0,5%.

12. Predmetnú Zmluvu o úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalobca ako právnická osoba konal pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaní ako spotrebiteľa takto nekonali. Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa okrem § 497 a nasl. Obchodného zákonníka vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. OZ upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení.

13. Súd považuje za preukázané, že žalovaní nezaplatili istinu vo výške 13.500,- € a zmluvný úrok do zosplatenia úveru 1.041,49 €, preto zaviazal žalovaných k zaplateniu sumy 14.541,49 € spoločne a nerozdielne. Pokiaľ ide o poplatok za vedenie úverového účtu, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

14. V zmysle § 37 ods. 17 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa, od spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov alebo od správcu, ak zmluvu o úvere uzatvárajú v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú

službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa, spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov alebo správcu, ak zmluvu o úvere uzatvárajú v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome.

15. Zákaz podľa citovaného ustanovenia sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9.6.2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

16. Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6.2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie. Na základe uvedeného súd nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za správu úveru uplatneného žalobou v tejto časti zamietol.

17. Žalobca si podanou žalobou uplatňoval aj nárok na zaplatenie za individuálne riešenie omeškaných splátok. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik záväzku žalovaných hradiť žalobcovi tento poplatok a teda neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na tento poplatok, pretože súdu nepreukázal, či skutočne došlo k individuálnemu riešeniu omeškania splátok, aké reálne náklady mu v súvislosti s vykonaním takéhoto úkonu vznikli, aby súd mohol tieto následne posúdiť v zmysle ustanovení § 52 a nasl. OZ, preto súd žalobu v tejto časti zamietol.

18. Súd žalobcovi ďalej nepriznal nárok na poplatky za upomienky podľa výpisu, nakoľko žalobca nepreukázal súdu, že by žalovaným zaslal 16 upomienok a ani aké mu vznikli reálne náklady. Predložil len upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktoré boli zaslané v iných termínoch ako boli účtovaní poplatky za upomienky. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 OZ. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

19. V časti uplatneného zmluvného úroku vo výške 8,99% ročne z istiny od zosplatenia a úroku z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov do zosplatenia, súd žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

20. Je nepochybné, že za úver možno dohodnúť úroky a že možno dohodnúť aj obdobie na užívanie finančných prostriedkov, t. j. úverové obdobie. Zákon teda umožňuje dodávateľovi na určitú dobu, teda do splatnosti podľa jeho predstáv poskytnúť úver a žiadať si za to dohodnuté úroky. Od počiatku sú v záujme dodávateľa úroky na dohodnutú dobu, a to až do splatnosti úveru. Rovnako so zákonom stanovených dôvodov (napr. nesplácanie úveru) má dodávateľ právo splatnosť posunúť. Niet však zákonného kogentného pravidla, podľa ktorého by dlžník mal povinnosť zo zákona platiť úroky popri úrokoch z omeškania aj po dobe splatnosti úveru. Ak úrok nie je splatný do splatnosti, zákon priznáva za zadržovanie finančných prostriedkov sankcie, a to či už zákonné napr. úroky z omeškania s kogentne stanoveným limitom alebo zmluvné, napr. dohodnutá zmluvná pokuta. Zároveň je nepochybné, že prípadná dohoda o úrokoch po splatnosti popri ďalších úrokoch za omeškание a ďalších sankciách indikuje nepríjemný nárast dlhu v neprospech spotrebiteľa. Je potom nevyhnutná otázka vykonania súdnej kontroly prijateľnosti takejto dohody ohľadom úrokov popri úrokoch z omeškania a prípadných ďalších sankciách. Takýto odklon od dispozície právnej normy, ktorý sleduje úroky popri úrokoch z

omeškania či iných sankciách, je v neprospech žalovaných. Zákon totiž umožňuje po splatnosti priznať úroky z omeškania v zmysle nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

21. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Kým dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje k dispozícii dlžníkovi istinu. Tento zisk predstavuje práve dohodnutý úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Takýto úrok predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Teda zosplatnením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca nárok veriteľ na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Ak teda spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. Inak by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Išlo by teda o stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by nemal žiadne garantované práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy, pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Navyše došlo by k hrubej nadváhe veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potenciálnej nečinnosti. Takéto správanie dodávateľa nemôže byť podporované a nemôže požívať právnu ochranu. Uvedený právny názor vyslovil napr. aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 6Co 182/2011 zo dňa 18.9.2012 a totožný záver vyplýva aj z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo143/98. Obdobne možno poukázať aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012.

22. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 13Co/138/2017-67 zo dňa 23. 05. 2017, v ktorom uviedol, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nejaké obmedzenie užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stavu nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú sumu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nemá v Slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titul na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa súd dostáva aj k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradné sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom *legge artis*, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylená od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 OZ, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ robí absolútne neplatnou.

23. Ďalej sa žalobca domáha úrokov z omeškania z kapitalizovaných zmluvných úrokov. Podľa ustálenej súdnej praxe by to spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 476/2012-14, uznesenie NS SR 4Obo 143/98). Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Veriteľ preto nemá právo nárokovať si voči dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z dohodnutých úrokov, nakoľko Občiansky zákonník to neumožňuje, neupravuje sankčný nárok pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.

24. Žalobcovi vzniklo právo na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne len z nesplatenej časti istiny úveru 13.500,- € od 22.5.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu v časti úrokov, poplatkov ako i úrokov z omeškania zamietol z dôvodov uvedených vyššie.

25. Podľa § 255 ods. 2 zák. .č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

26. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle citovaného ustanovenia podľa pomeru úspechu strán v konaní, pričom vychádzal z celkového žalobcom uplatneného nároku v konaní. Ku dňu rozhodnutia vo veci sa domáha zaplatenia istiny 13.500 € a príslušenstva 9.047,28 €, spolu 22.547,28 €. Žalobca bol úspešný v 76,4% (istina 13.500 € a priznané úroky 1.041,49 € a úroky z omeškania 2.687,78 € ku dňu rozhodnutia) a žalovaní v 23,6% (v časti poplatkov, úrokov a úrokov z omeškania, pretože súd pri rozhodovaní o úspechu v konaní musí zohľadniť celý žalobcom uplatnený nárok ku dňu rozhodnutia). Celkový úspech žalobcu je 52,8% (76,4% - 23,6%) a v tomto rozsahu súd žalobcovi priznal náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).